This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.

+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.

+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.

+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at `http://books.google.com/`

NYPL RESEARCH LIBRARIES
3 3433 07077768 9

NEW YORK PUBLIC LIBRARY

ZMI

THE NEW YORK
PUBLIC LIBRARY
ASTOR, LENOX
TILDEN FOUNDATIONS

Leo P. P. XIII

IUBILAEUM ANNI 1886.

SANCTISSIMI DOMINI NOSTRI LEONIS

DIVINA PROVIDENTIA

PAPAE XIII.

LITTERAE APOSTOLICAE

QUIBUS

EXTRAORDINARIUM IUBILAEUM INDICITUR

IN USUM CLERI

PRACTICIS NOTIS ILLUSTRATAE.

CURA A. KONINGS, C.SS.R.

Editio nova huic Jubilaeo accommodata

AB H. KUPER, C.SS.R.

NEO EBORACI,
CINCINNATI, S. LUDOVICI, EINSIDLAE :
BENZIGER FRATRES,
SUMMI PONTIFICIS TYPOGRAPHI.
DUBLINII : M. H. GILL & FILIUS. LONDONI: R. WASHBOURNE.
1886

THE NEW YORK
PUBLIC LIBRARY
684273
ASTOR, LENOX AND
TILDEN FOUNDATIONS
R 1916 L

Copyright, 1886, by Benziger Brothers.

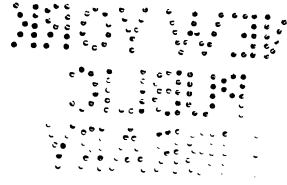

APPROBATIONES.

Nihil Obstat.

EL. SCHAUER, C.SS.R.,

Super. Prov. Balt.

BALTIMORÆ, IN FESTO S. IGNATII M.,
FEBR. 1, 1886.

Imprimatur.

MICHAEL AUGUSTINE,

ARCHBISHOP OF NEW YORK.

NEW YORK, FEB. 23, 1886.

Notae ad calcem Apostolicarum Litterarum distinctis numeris subjiciuntur, qui numeri respondent iis quos ipsis Litteris Apostolicis, suis locis, inseruimus. Maximam partem desumtae sunt ex ephemeride: "Nouvelle Revue Théologique."

SANCTISSIMI DOMINI NOSTRI LEONIS
DIVINA PROVIDENTIA

PAPAE XIII.

LITTERAE ENCYCLICAE
QUIBUS EXTRAORDINARIUM JUBILAEUM INDICITUR VENERABILIBUS FRATRIBUS PATRIARCHIS PRIMATIBUS ARCHIEPISCOPIS EPISCOPIS ALIISQUE LOCORUM ORDINARIIS GRATIAM ET COMMUNIONEM CUM APOSTOLICA SEDE HABENTIBUS.

LEO PP. XIII.

VENERABILES FRATRES,

Salutem et Apostolicam Benedictionem.

Quod auctoritate Apostolica semel jam atque iterum decrevimus, ut annus sacer toto orbe Christiano

extra ordinem ageretur, oblatis bono publico caelestium munerum thesauris, quorum est in Nostra potestate dispensatio, idem placet in annum proximum, Deo favente, decernere. Cujus utilitas rei fugere vos, Venerabiles Fratres, nequaquam potest gnaros temporum ac morum: sed quaedam singularis ratio facit, ut in hoc consilio Nostro major, quam fortasse alias, inesse opportunitas videatur. Nimirum cum de civitatibus superiore epistola Encyclica docuerimus, quanti intersit, eas ad veritatem formamque Christianam propius accedere, intelligi jam licet quam sit huic ipsi proposito Nostro consentaneum dare operam, quibuscumque rebus possumus, ut vel excitentur homines ad Christianas virtutes, vel revocentur. Talis est enim civitas, qualis populorum fingitur moribus: et quemadmodum aut navigii aut

aedium bonitas ex singularum pendent bonitate aptaque suis locis collocatione partium, eodem fere modo rerum cursus publicarum rectus et sine offensione esse non potest, nisi rectam vitae cives consequantur viam. Ipsa disciplina civilis, et ea omnia quibus vitae publicae constat actio, nonnisi auctoribus hominibus nascuntur, intereunt: homines autem suarum solent opinionum morumque expressam imaginem iis rebus affingere. Quo igitur eis praeceptis Nostris et imbuantur penitus animi, et, quod caput est, quotidiana vita singulorum regatur enitendum est, ut singuli inducant animum Christiane sapere, Christiane agere non minus publice quam privatim.

Atque in ea re tanto major est adhibenda contentio, quanto plura impendent undique pericula. Non enim exiguam partem magnae illae

patrum nostrorum virtutes cessere: cupiditates, quae per se vim habent maximam, majorem licentia quaesiverunt: opinionum insania, nullis aut parum aptis compressa frenis, manat quotidie longius: ex iis ipsis, qui recte sentiant, plures praepostero quodam pudore deterriti non audent id quod sentiunt libere profiteri, multoque minus reipsa perficere: deterrimorum vis exemplorum in mores populares passim influit: societates hominum non honestae, quae a Nobismetipsis alias designatae sunt, flagitiosarum artium scientissimae, populo imponere, et quotquot possunt, a Deo, a sanctitate officiorum, a fide Christiana abstrahere atque abalienare contendunt.

Tot igitur prementibus malis, quae vel ipsa diuturnitas majora facit, nullus est Nobis praetermittendus locus, qui spem sublevationis

aliquam afferat. Hoc consilio et hac spe sacrum Jubilaeum indicturi sumus, monendis cohortandisque quotquot sua est cordi salus, ut colligant paullisper sese, et demersas in terram cogitationes ad meliora traducant. Quod non privatis solum, sed toti futurum est reipublicae salutare, propterea quod quantum singuli profecerint in animi perfectione sui, tantundem honestatis ac virtutis ad vitam moresque publicos accedet.

Sed optatum rei exitum videtis, Venerabiles Fratres, in opera et diligentia vestra magnam partem esse positum, cum apte studioseque populum praeparare necesse sit ad fructus, qui propositi sunt, rite percipiendos. Erit igitur caritatis sapientiaeque vestrae, lectis sacerdotibus, id negotium dare, ut piis concionibus ad vulgi captum accommodatis multitudinem erudiant,

maximeque ad poenitentiam cohortentur, quae est, auctore Augustino, *bonorum et humilium fidelium poena quotidiana, in qua pectora tundimus, dicentes: Dimitte nobis debita nostra.** Poenitentiam, quaeque pars ejus est, voluntariam corporis castigationem non sine caussa primo commemoramus loco. Nostis enim morem saeculi: libet plerisque delicate vivere, viriliter animoque magno nihil agere. Qui cum in alias incidunt miserias multas, tum fingunt saepe caussas, ne salutaribus Ecclesiae legibus obtemperent, onus rati sibi gravius, quam tolerari possit, impositum, quod vel abstinere certo ciborum genere, vel jejunium servare paucis anni diebus jubeantur. Hac enervati consuetudine, mirum non est, si sensim totos se cupiditatibus dedant majora poscentibus.

* Epist. 108.

Itaque lapsos aut proclives ad mollitiam animos consentaneum est ad temperantiam revocare: propterea que, qui ad populum dicturi sunt, diligenter et enucleate doceant, quod non modo Evangelica lege, sed etiam naturali ratione praecipitur, imperare sibimetipsi et domitas habere cupiditates, unumquemque oportere: nec expiari, nisi poenitendo, posse delicta. Et huic, de qua loquimur, virtuti, ut diuturna permaneat, non inepte consultum fuerit, si rei stabiliter institutae quasi in fidem tutelamque tradatur. Quo id pertineat, facile, Venerabiles Fratres, intelligitis: illuc scilicet, ut sodalium Franciscalium ordinem Tertium, quem *saecularem* nominant, in Dioecesi quisque vestra tueri et amplificare perseveretis. Profecto ad conservandum alendumque poenitentiae in Christiana multitu-

dine spiritum, plurimum omni
valitura sunt exempla et gra
Francisci Assisiensis patris, q
cum summa innocentia vitae t
tum conjunxit studium castigar
sui, et Jesu Christi crucifixi ima
nem non minus vita et morib
quam impressis divinitus signis
tulisse videatur. Leges ejus (
dinis, quas opportune tempera
mus, longe sunt ad perferendu
leves: momentum ad Christian
virtutem habent non leve.

Deinde vero in his privatis pu
licisque tantis necessitatibus, cu
tota spes salutis utique in pat
cinio tutelaque Patris caeles
consistat, magnopere vellemus, s
dium precandi constans et cu
fiducia conjunctum reviviscere.
omni magno Christianae reipu
licae tempore, quoties Ecclesi
usuvenit, ut vel externis pericul
vel intestinis premeretur incomm

dis, praeclare majores nostri, sublatis in caelum suppliciter oculis, docuerunt, qua ratione et unde lumen animi, unde vim virtutis et apta temporibus adjumenta petere oporteret. Inhaerebant enim penitus in mentibus illa Jesu Christi praecepta, *petite, et dabitur vobis :** *oportet semper orare et non deficere.*† Quibus resonat Apostolorum vox : *sine intermissione orate :* ‡ *obsecro igitur primum omnium fieri obsecrationes, orationes, postulationes, gratiarum actiones pro omnibus hominibus.*§ Quam ad rem non minus acute quam vere illud Joannes Chrysostomus scriptum per similitudinem reliquit : Quo modo homini, cum nudus idemque egens rebus omnibus suscipiatur in lucem, manus natura dedit, quarum ope res ad vitam

* Matth. vii. 7. † Luc. xviii. 1.
‡ 1. Thessal. v. 17. § 1 Timoth. ii. 1.

necessarias sibi compararet; ita in iis, quae sunt supra naturam, cum nihil per se ipse possit, largitus est Deus orandi facultatem qua ille sapienter usus, omnia quae ad salutem requiruntur, facile impetraret. His ex rebus singuli statuite, Venerabiles Fratres, quam sit gratum et probatum Nobis studium vestrum in provehenda sacratissimi *Rosarii* religione his praesertim proximis annis, Nobis auctoribus positum. Neque est silentio praetereunda pietas popularis, quae omnibus fere locis videtur in eo genere excitata: ea tamen ut magis inflammetur ac perseveranter retineatur, summa cura videndum est. Idque si insistimus hortari, quod non semel idem hortati sumus, nemo mirabitur vestrum, quippe qui intelligitis, quanti referat, *Rosarii Marialis* apud Christianos florere consuetudinem, opti-

meque nostis, eam esse hujus ipsius spiritus precum, de quo loquimur, partem et formam quamdam pulcherrimam, eamdemque convenientem temporibus, usu facilem, utilitate uberrimam.

Quoniam vero Jubilaei prior et maximus fructus, id quod supra indicavimus, emendatio vitae et virtutis accessio esse debet, necessariam nominatim censemus ejus fugam mali, quod ipsis superioribus litteris Encyclicis designare non praetermisimus. Intestina intelligimus ac prope domestica nonnullorum ex nostris dissidia, quae caritatis vinculum, vix dici potest quanta cum pernicie animorum, solvunt aut certe relaxant. Quam rem ideo rursus commemoravimus hoc loco apud vos, Venerabiles Fratres, ecclesiasticae disciplinae mutuaeque caritatis custodes, quia ad prohibendum tam grave incom-

modum volumus vigilantiam auctoritatemque vestram perpetuo esse conversam. Monendo, hortando, increpando date operam, ut omnes *soliciti sint servare unitatem spiritus in vinculo pacis*, utque redeant ad officium, si qui sunt dissidiorum auctores, illud utque in omni vita cogitantes, Unigenitum Dei Filium in ipsa supremorum appropinquatione cruciatuum nihil a Patre contendisse vehementius quam ut inter se diligerent, qui crederent aut crediturі essent in eum, *ut omnes unum sint, sicut tu, Pater, in me, et ego in te, ut et ipsi in nobis unum sint.**

Itaque de omnipotentis Dei misericordia, ac beatorum Apostolorum Petri et Pauli auctoritate confisi ex illa ligandi atque solvendi potestate, quam Nobis Dominus licet indignis contulit, universis et singulis

* Jo. xvii. 21.

utriusque sexus Christi fidelibus plenissimam peccatorum omnium indulgentiam, ad generalis Jubilaei modum, concedimus, ea tamen conditione et lege, ut intra spatium anni proximi MDCCCLXXXVI. haec, quae infra scripta sunt, effecerint.

Quotquot Romae sunt cives hospitesve Basilicam Lateranensem, item Vaticanam et Liberianam *bis* adeant (1), ibique aliquandiu pro Ecclesiae Catholicae et hujus Apostolicae Sedis prosperitate et exaltatione, pro extirpatione haeresum omniumque errantium conversione, pro Christianorum Principum concordia ac totius fidelis populi pace et unitate, secundum mentem Nostram pias ad Deum preces effundant (2). Iidem duos dies esurialibus tantum cibis utentes jejunent, praeter dies in quadragesimali indulto non comprehensos, aut alias simili

stricti juris jejunio ex praecepto Ecclesiae consecratos (3): praeterea peccata sua rite confessi (4) sanctissimum Eucharistiae sacramentum suscipiant (5), stipemque aliquam pro sua quisque facultate, adhibito in consilium Confessario, in aliquod pium conferant opus, quod ad propagationem et incrementum fidei Catholicae pertineat (6). Integrum unicuique sit, quod malit, optare: duo tamen designanda nominatim putamus, in quibus erit optime collocata beneficentia, utrumque, multis locis, indigens opis et tutelae, utrumque civitati non minus quam Ecclesiae fructuosum: nimirum *privatas puerorum scholas*, et *Seminaria Clericorum*.

Caeteri vero omnes extra Urbem ubicumque degentes tria templa, a vobis, Venerabiles Fratres, aut a vestris Vicariis seu Officialibus, aut de vestro eorumve mandato ab iis

qui curam animarum exercent designanda, *bis*, vel, duo tantum si templa fuerint, *ter*, vel, si unum, *sexies*, dicto temporis intervallo adeant (**7**); item alia opera omnia, quae supra commemorata sunt, peragant (**8**). Quam indulgentiam (**9**) etiam animabus, quae Deo in caritate conjunctae ex hac vita migraverint, per modum suffragii applicari posse volumus. Vobis praeterea potestatem facimus, ut Capitulis et Congregationibus tam saecularium quam regularium, sodalitatibus, confraternitatibus, universitatibus, collegiis quibuscumque memoratas Ecclesias processionaliter visitantibus, easdem visitationes ad minorem numerum pro vestro prudenti arbitrio reducere possitis (**10**).

Concedimus vero ut navigantes et iter agentes, ubi ad sua domicilia vel alio ad certam stationem

sese receperint, visitato *sexies* templo maximo seu parochiali (11), caeterisque operibus, quae supra praescripta sunt, rite peractis, eamdem indulgentiam consequi queant. Regularibus vero personis utriusque sexus, etiam in claustris perpetuo degentibus, necnon aliis quibuscumque tam laicis, quam ecclesiasticis, qui carcere, infirmitate corporis, aut alia qualibet justa caussa impediantur, quominus memorata opera, vel eorum aliqua praestent, concedimus, ut ea Confessarius in alia pietatis opera commutare possit (12), facta etiam potestate dispensandi super Communionem cum pueris nondum ad primam Communionem admissis (14). Insuper universis et singulis Christi fidelibus, tam laicis quam ecclesiasticis, saecularibus ac regularibus cujusvis Ordinis et Instituti, etiam specialiter nominan-

di, facultatem concedimus, ut sibi ad hunc effectum eligere possint quemcumque presbyterum Confessarium tam saecularem quam regularem ex actu approbatis (**15**); qua facultate uti possint etiam Moniales, Novitiae, aliaeque mulieres intra claustra degentes, dummodo Confessarius approbatus sit pro Monialibus.—Confessariis autem, hac occasione et durante hujus Jubilaei tempore tantum, omnes illas ipsas facultates (**16**) largimur, quas largiti sumus per litteras Nostras Apostolicas "*Pontifices Maximi*" datas die XV. mensis Februarii anno MDCCCLXXIX., iis tamen omnibus exceptis, quae in iisdem litteris excepta sunt.

Facultates de quibus hic sermo est, in dictis Litteris: Pontifices Maximi, *his conceptae sunt verbis:* "Qui" confessarius "eosdem" (fideles) "vel easdem" (moniales), "intra

dictum temporis spatium, ad confessionem apud ipsum peragendam accedentes animo praesens Jubilaeum consequendi, et reliqua opera ad illud lucrandum necessaria adimplendi, hac vice (**16** *sub* 2. 3.) et in foro conscientiae dumtaxat (**17**) ab excommunicationis, suspensionis et aliis ecclesiasticis sententiis et censuris, a jure vel ab homine quavis de caussa latis seu inflictis, etiam Ordinariis (**18**) locorum et Nobis seu Sedi Apostolicae *speciali licet modo* reservatis, et qui alias in concessione quantumvis ampla non intelligerentur concessi, necnon ab omnibus peccatis et excessibus quantumcumque gravibus et enormibus, etiam iisdem Ordinariis (**18**) ac Nobis et Sedi Apostolicae, ut praefertur, reservatis, injuncta ipsis poenitentia salutari aliisque de jure injungendis, et, si de haeresi agatur, abjuratis prius ac retractatis errori-

bus, prout de jure, absolvere: necnon vota quaecumque etiam jurata ac Sedi Apostolicae reservata (castitatis, religionis (**19**), et obligationis, quae a tertio acceptata fuerint, seu in quibus agitur de praejudicio tertii, semper exceptis, necnon poenalibus, quae praeservativa a peccatis nuncupantur, nisi commutatio futura judicetur ejusmodi, ut non minus a peccato committendo refraenet, quam prior voti materia) in alia pia et salutaria opera commutare, et cum poenitentibus hujusmodi in Sacris Ordinibus constitutis, etiam regularibus, super occulta irregularitate ad exercitium eorundem Ordinum, et ad superiorum assecutionem, ob censurarum violationem dumtaxat contracta, dispensare possit et valeat (**20**).

"Non intendimus autem per praesentes super alia quavis irregularitate sive ex delicto sive ex defectu,

vel publica vel occulta, aut nota aliave incapacitate aut inhabilitate quoquomodo contracta dispensare vel aliquam facultatem tribuere super praemissis dispensandi seu habilitandi, et in pristinum statum restituendi etiam in foro conscientiae; neque etiam derogare Constitutioni cum appositis declarationibus editae a fel. rec. Benedicto XIV. Praedecessore Nostro, quae incipit *Sacramentum Poenitentiae* (**21**); neque demum easdem praesentes iis qui a Nobis et Apostolica Sede, vel ab aliquo Praelato, seu judice ecclesiastico nominatim excommunicati, suspensi, interdicti, seu alias in sententias et censuras incidisse declarati vel publice denunciati fuerint, nisi intra praedictum tempus satisfecerint, et cum partibus, ubi opus fuerit, concordaverint, ullo modo suffragari posse aut debere Quod si intra praefinitum termi

num, judicio confessarii, satisfacere non potuerint, absolvi posse concedimus in foro conscientiae ad effectum dumtaxat consequendi indulgentiam Jubilaei injuncta obligatione satisfaciendi statim ac poterunt."

Prosequuntur Litterae Apostolicae praesentis Jubilaei.

Caeterum summa cura studeant universi magnam Dei parentem praecipuo per id tempus obsequio cultuque demereri. Nam in patrocinio sanctissimae Virginis a *Rosario* sacrum hoc Jubilaeum esse volumus: ipsaque adjutrice confidimus, non paucos futuros, quorum animus detersa admissorum labe expietur, fideque, pietate, justitia non modo in spem salutis sempiternae, sed etiam in auspicium pacatioris aevi renovetur.

Quorum beneficiorum coelestium auspicem paternaeque Nostrae benevolentiae testem vobis, et Clero

populoque universo vestrae fidei vigilantiaeque commisso apostolicam Benedictionem peramanter in Domino impertimus.

Datum Romae apud S. Petrum, die XXII. Decembris anno MDCCCLXXXV., Pontificatus Nostri Octavo.

LEO PP. XIII.

---

(1) Visitatio ecclesiarum.

1. In Brevi non praescribitur, ut tres illae ecclesiae uno eodemque die visitentur. Visitationes igitur in tot quot cuique libuerit, vices distribui poterunt.

2. Nec Jubilaei Litteris cavetur, ne uno eodemque die una eademque ecclesia bis, aut in locis ubi

duae tantum ecclesiae habentur, ter, vel in iis ubi una tantum adest, sexies adeatur. Quod si in Jubilaeo ordinario res aliter se habet, id inde est quod tunc praescribi soleat, ut uno eodemque die quatuor ecclesiae, eaeque diversis diebus, visitentur: quae clausula repetitam uno eodemque die unius ejusdemque ecclesiae visitationem necessario excludit.

3. Ad dubium (4um): "Quatenus quatuor in die visitationes praescriptae in *eadem* ecclesia peragi debeant, quaeritur num, ad hujusmodi visitationes inter se distinguendas, necesse sit post unamquamque ecclesiâ egredi, an vero sufficiat, in eadem ecclesia manendo, de uno in alium illius locum transire, aut etiam tantummodo assur-

gere, ut pro stationibus S. Viae Crucis vulgo usu venit?" S. Poenitentiaria 6 Febr. 1875, respondit: "Necesse esse egredi ab ecclesia." Ex quo Responso, quemadmodum et ex aliis, consequitur conditionem eamdem ecclesiam bis (aut si duae tantum habentur ecclesiae, ter, vel si una solummodo, sexies) visitandi, verificari, si quis, peracta una visitatione, ecclesiâ egressus eam iterum ad aliam visitationem peragendam ingreditur, nec requiri ut iter ad ecclesiam repetatur.

Pariter si quis ad lucrandum Jubilaeum confitetur aut S. Communionem recipit, eadem occasione unam e visitationibus peragere poterit, quin ex ecclesia egrediatur. Idem resolve de eo qui Missam de praecepto audit.

Resolutiones sub hoc num° datae ruri praesertim ubi fideles procul ab ecclesia degunt aut sacerdotis copiam singulis dominicis non habent, vel etiam in urbibus ubi ecclesiae visitandae multum a se invicem distant, usu venire poterunt.

4. *Ecclesia* visitetur oportet: quae conditio impletur etiam dum visitatur aliquod sacellum quod *partem* facit ecclesiae cujus visitatio requiritur (Prinzivalli, Decr. S. C. Indulg. n. CDXLIV.); non vero dum visitatur oratorium domesticum religiosorum, licet murus ecclesiae partem ejusdem efficiat, et per fenestram aut aliter prospectus ex eo in ecclesiam detur. Ita saltem resolvendum est casu quo oratorium, etsi fidelibus via ad illud ex ecclesia pateret, principaliter, ut asso-

let, ipsius religiosi Instituti commodo destinatum est. Nemo enim contendet tale oratorium, non dico physice, sed in morali hominum aestimatione partem ecclesiae formaliter sumptae dici valere.

Moniales tamen in papali seu stricta clausura viventes quibus a confessario ecclesiarum visitatio in propriae ecclesiae visitationem commutatur, hanc ex loco ubi Missam audire solent, visitare possunt.

5. *Devota* esse debet ecclesiae visitatio, i. e. animo honorem Deo aut Sanctis ejus exhibendi instituta (Ben. xiv. c. *Inter praeteritos*, § 76.). Porro etiam in itinere ad ecclesiam (quod tamen nemo pedes facere tenetur) devotio eo sensu requiri videtur, ut, quemadmodum loquitur idem Ben. xiv. (ib.), "mo-

deste incedatur, atque . . . aliquis religionis actus exerceatur."

(2) Oratio debet esse:

1. Pia i. e. reipsa interior.

2. Vocalis. Surdo-mutis tamen confessarii preces vocales in alia pia opera aliquo modo externe manifestata commutare valent (Prinziv. n. dcxxv).

3. Facta ad intentiones in Brevi expressas. Non tamen opus est, ut orantes harum in specie sibi sint conscii: sufficit ut orent ad intentionem S. Pontificis.

4. Per aliquod temporis spatium perdurans. Sufficiunt 5 *Pater* et *Ave* vel preces his quantitate aequivalentes.

(3) Jejunium requisitum.

1. Excludit usum non carnis tantum, sed ovorum etiam et lacticiniorum. Patet ex ipsis Brevis verbis: "*esurialibus tantum* cibis utentes jejunent." Esuriales namque cibi, teste Ben. xiv. (c. *In suprema*, § 2.), ii sunt quos Ecclesia diebus* quibus stricti juris jejunium ("*black fast*") servari praescribitur, non interdicit: interdicit autem his diebus et carnes, et ova, et lacticinia.

2. Expostulat, ut non alii quam cibi esuriales edantur iis etiam diebus quibus, vi indulti quadragesimalis seu cujuscumque privilegii (S. Poenit. 26 Febr. 1879) vel consuetudinis (S. Poenit. 4 Mart. 1879), ovis et lacticiniis vesci licet.

* *i.e.* tempore Quadragesimae (sed hodiedum plerisque in locis datur fere generalis dispensatio ad lacticinia); etiam tamen in aliquibus dioecesi-

3. Servari potest quocumque die quo ex praecepto Ecclesiae ova et lacticinia non vetantur, vel vi indulti quadragesimalis permittuntur. Breve enim dum requirit ut fideles* uno die jejunent, excipit tantum dies "in quadragesimali indulto *non* comprehensos". seu ab eo exclusos, et dies "simili stricti juris jejunio ex praecepto Ecclesiae consecratos."

4. Cum sit conditio sine qua Jubilaeum nemo consequi potest (Ben. xiv. c. *Inter praeteritos*, § 73.), ab illis etiam servandum qui ratione aetatis, laboris, valetudinis, etc., ad illud non tenentur aut ab eo dispensati fuere. Excipiuntur tantum illi quorum favore, sufficienti de causa, a confessario in aliud opus commutatur. Causa vero, ut sit sufficiens, juxta Doctores gravior

bus *extra Quadragesimam particulari* tamen, non universali lege. Konings, *Theol. Mor.*, n. 566 II. et seq. *Not. edit.*

* Duos dies—Jub. 1886. *N. edit.*

esse debet eâ quae exigitur ut quis a jejunio ab Ecclesia praecepto dispensetur. "Ratio est," ait Viva apud Loiseaux (*Traité du Jubilé*, p. 269), "quia lex ecclesiastica de jejunio obligat etiam nolentes; unde, ne sit nimis gravis, cessat obligare, si adsit causa sufficiens et proportionata. At ad jejunium Jubilaei non obligantur nisi volentes, et veluti ex tacito pacto, quia solum obligantur qui volunt Jubilaeum lucrari: major autem causa requiritur, ut jejunium sit valde onerosum et difficile volenti quam nolenti. Ergo major causa requiritur, ut possint jejunia Jubilaei commutari, quam ut quis a superiore in jejuniis ecclesiasticis dispensetur."

Facultas concedendi ova et lacticinia Ordinariis pro jubilaeo 1886 concessa est. Vide Declar. S. Poenit., pag. 64, n. I. *N. edit.*

(4) Confessio.

1. Annua ad lucrandum Jubilaeum non sufficit (S. Poenit., 25 Jan. 1875, sub. 4.), nec

2. Sufficit ea quae non esset *formaliter* integra aut sine debito dolore peracta.

3. Cum opus quod ad consequendum Jubilaeum ultimo loco ponitur, in statu gratiae peragendum sit, nova instituenda est confessio ab iis qui post confessionem et ante ultimi operis positionem in mortale lapsi sunt: nec sufficit in hoc casu contritio (Ben. xiv. c. *Inter praeteritos*, § 73—75).

4. Peragenda est etiam ab iis qui sunt in statu gratiae (Prinziv. n. ccxli.); his vero necessaria haud est absolutio (Id. n. dxxi.).

(5) Communio.

1. Exceptis infra [(12) sub. 4. *b.*] excipiendis, necessaria est omnibus.

2. Sacrilega non sufficit, nec

3. Paschalis praecepti implendi causâ suscepta (S. Poenit. 25 Jan. 1875 sub. 4).

(6) Eleemosyna.

1.*"Inter opera pia, a Litteris Apostolicis significata, comprehendi etiam sublevationem pauperum," S. Poenit. 2 Apr. 1881 declaravit.

2. Cum eleemosyna sit conditio sine qua non Jubilaei, omnes eam largiri tenentur. Unde nihil habentes ab aliis quidquam postulare debent v.g. filii familias a parentibus; uxores a maritis; religiosi a

*Pro Jub. 1886 opera pia in Encyc. magis determinantur. *N. edit.*

suis superioribus; pauperes a non pauperibus. Quod si nihil impetrare valuerint, a confessario commutationem hujus operis in aliud obtinere curabunt. Satisfaciunt tamen praefati, si, ipsorum nomine et ipsis scientibus ac consentientibus, ab aliis (v.g. a parentibus pro filiis, a superioribus pro religiosis) eleemosyna erogetur.

3. Haud opus est, ut quis *per se ipsum* aliquid in pium opus conferat: potest namque id per alium facere. Hujus tamen infidelitas aut negligentia mandantem, juxta plures (vide S. Alph. L. vi. n. 538, q. xi. Dub. 2), Jubilaeo privaret, puta si mandatarius eleemosynam vel sibi retineret aut parentibus amicisve donaret, vel elapso jam Jubilaei tempore erogaret.

Cf. Konings, *Th. M.*, n. 1786, Qu. 8; vel St. Alph. VI. 588, Qu. 11. *N. edit.*

(7) Ecclesiarum designatio.

1. Ordinarii arbitrio relinquitur in locis ubi plures quam tres ecclesiae habentur. Ubi tres tantum adsunt, pauciores designari non possunt. Nulla adest obligatio designandi ecclesiam cathedralem vel principalem loci. Sed Ordinariis interdicitur ne pro majori licet fidelium facilitate, plures quam tres designent. S. Pœnit, 4 Mart. 1879.

2. Nomine ecclesiarum veniunt etiam oratoria publica i.e. talia quae cultui publico sunt destinata et in quibus Missa celebrari solet.

3. Sufficit visitatio ecclesiae (designatae) vel ecclesiarum (designatarum) alterius parochiae, ejusdem tamen dioecesis.

4. Non vero sufficit visitatio ec-

clesiae in parochia alterius dioecesis, nisi quis ibi *moretur*. Non tamen requiritur ut ibi *domicilium* habeat: necessarium vero est servare ordinationes Ordinarii alterius istius dioecesis. Quod si quis, parte visitationum in dioecesi sui domicilii peracta, in aliam se transferat, ibi novum acquisiturus domicilium, poterit in hac numerum visitationum, juxta praescriptum Ordinarii novi domicilii, complere. Quin et opera quaecumque incepta uno in loco impleri et perfici possunt in alio, ubi quis vitam degere debeat ratione officii, servitii, vel matrimonii (S. Poenit. ad dub. v. VI. VIII. *Acta S. Sedis, T.* VIII., *p.* 486).

Vide Declar. S. Poenit., pag. 66, n. VII. *N. edit.*

(8) Opera praescripta.

1. Consecutioni Jubilaei obstat omissio vel unius ex operibus praescriptis.

2. Non requiritur, ut eo peragantur ordine quo in Brevi recensentur.

3. Nec opus est ut peragantur in statu gratiae, excepto tamen illo quod ultimo loco perficitur.

(9) Quoties quis Jubilaeum lucrari valeat.

Ex declaratione data circa Jubilaeum anni 1879 cui praesens in omnibus fere simile est, constat Jubilaeum, *quoad plenariam Indulgentiam*, bis aut pluries lucrifieri posse injuncta opera bis aut pluries iterando; semel vero tantum, id est

prima vice, *quoad favores* "*eidem Jubilaeo adjunctos*, nempe absolutiones a censuris et casibus reservatis, commutationes aut dispensationes" (S. Poenit. 26 Febr. 1879, sub IV.).

(10) Processiones.

1. Requiruntur processiones proprie dictae, et iis tantum in locis in quibus *more solito* haberi nequeunt, in habitu ordinario et sine consuetis caeremoniis peragi possunt.

2. Ex declaratione data circa Jubilaeum anni 1879 patet, "Christifidelibus cum Capitulis, Congregationibus, Confraternitatibus, *necnon cum proprio Parocho aut sacerdote ab eo deputato* ecclesias pro lucrando Jubilaeo processionaliter visitantibus, applicari posse *ab Ordinariis*

Indultum in Litteris Apostolicis iisdem Capitulis, Congregationibus, etc. concessum" (S. Poenit. 26 Febr. 1879, sub II.).

(11) NAVIGANTES ET ITER AGENTES.

Si, elapso jam Jubilaei tempore, ad domicilii sui locum aut ad stationem aliquam se receperunt (nam de his solis hic agitur), neque debent, neque possunt visitare ecclesias ab Ordinario designatas: nam ipse S. Pontifex designavit ecclesiam quam sexies visitare debeant, nimirum ecclesiam majorem seu parochialem sui domicilii vel stationis ad quam se receperint.

(12) Facultas opera praescripta commutandi.

1. In Brevi Jubilaei 1879 haec facultas his exprimitur verbis: "Quocumque impedimento detentis, qui memorata opera vel eorum aliqua *praestare nequiverint*" In praesentis vero Jubilaei Litteris legitur: "Qui ..... aut alia qualibet causa impediantur, quominus memorata opera, vel eorum aliqua praestent." Verba praesentis Brevis, litteram spectanti, verbis praecedentis mitiora videri poterunt. Nobis eâdem in utroque Brevi significatione venire videntur. Prudenter tamen confessarius commutationem non aliis concedet quam, non dico physice, sed moraliter *impotentibus* ("qui ... *praestare ne-*

quiverint"), et non iis quibus opera aut opus simpliciter, seu non excessive, difficile est. Sic jejunium puero, non item cuicumque sexagenario, excessive difficile dici potest.

2. Opera praescripta commutari nequeunt in opera alio quocumque titulo debita, puta eleemosyna in restitutionem quam quis causae piae deberet.

3. Commutatio fieri debet in opus moraliter saltem aequale.

4. Inter opera quae commutari nequeant, recensenda sunt:

a. Confessio (Ben. xiv. c. *Inter praeteritos*, § 53).

b. S. Communio (Ben. xiv., *ib.*), nisi agatur de fidelibus habitualiter infirmis, chronicis, ob physicum permanens aliquod impedimentum e domo egredi impotentibus, et non

morantibus in communitate. Horum enim favore Pius IX., 18 Sept. 1862 (*Acta S. Sedis*, T. II. p. 538), commutandi potestatem concessit confessariis ad lucrandas "omnes et singulas Indulgentias plenarias" (Jubilaeum non excipiens), "concessas vel in posterum concedendas." Cum praefatum a[l] 1862 decretum recipiendae Communionis impossibilitati ex impotentia e domo egrediendi existenti consulere voluerit, quibusdam videtur confessarium commutandi facultate uti non valere casu quo hujusmodi chronicis S. Communio in sua ipsorum domo affertur seu afferenda offertur.

Quod si quis, peractis modo caeteris operibus, ultimo Jubilaei die communicaturus, ob fractum casu fortuito jejunium naturale aut ob

supervenientem corporis indispositionem, a S. Communione abstinere cogeretur, confessarius huic Jubilaeum prudentius prorogabit potius quam commutabit.

c. Oratio occasione visitationis ecclesiarum praescripta, commutari nequit, licet ipsa visitatio commutetur (Ben. xiv. c. *Inter praeteritos*, § 53).

5. Commutationes, quemadmodum et dispensationes ac absolutiones de quibus infra sub (16), extra actum confessionis exerceri nequeunt. Ita Ben. xiv. (c. *Convocatis*, § 25). In interpretando autem Jubilaei tum ordinarii, tum extraordinarii Indulto servandae sunt regulae a praefato Ben. xiv. datae, quoties iis non adversatur Breve Jubilaei pro tempore currentis (Prinziv. n. DCXXII.).

6. *Quaeres* num ecclesiarum visitatio commutari valeat favore religiosarum non viventium in stricta, i. e. papali, clausura? *Resp.* Cum *Nouv. Rev. Théol.* (T. xi. p. 221) existimamus posse favore earum quae vi Regulae, aut sub episcopali censura vel praecepto, ad clausuram ita tenentur, ut non nisi exceptionaliter ac in casibus tantum a Regula aut Episcopo determinatis exire ipsis liceat: non vero posse favore earum quae, quamvis absque licentia superiorissae exire vetantur, clausurae tamen ne vi quidem Regulae subjectae sunt, quales v. g. sunt illae quae Missae in ecclesia parochiali assistunt, infirmis in domibus privatis inserviunt, etc. De illis enim solis, non de his vere dici posse videtur quod impediantur quominus ecclesias designatas visitent.

(13) Jubilaei prorogatio.*

Confessarius hac facultate uti poterit favore eorum qui temporaneo obstaculo impediuntur quominus opera praescripta aut eorum aliquod intra tempus Jubilaei perficiant. Prorogatio tamen non in tempus nimis longum extendenda est, cum concedenda dicatur "in aliud *proximum* tempus."

(14) Puerorum communio.

Pueris qui ad primam Communionem nondum accesserunt, hanc in aliud opus *commutare* non est necessarium: in Brevi enim conceditur facultas cum eis super hac conditione "*dispensandi.*"

* Deest in Encycl. Jub. 1886. *N. edit.*

(15) Monialium in eligendo confessario privilegium.

1. Nomine *monialium* quae hoc privilegio *indigent*, certo veniunt illae quae vota solemnia professae ac in clausura papali vivunt, quales apud nos, ex S. Sedis declaratione, solae sunt Moniales a Visitatione Beatae Virginis nuncupatae, et, ex his, solae illae quae in monasteriis locorum Georgetown, Mobile, S. Ludovici et Baltimorae degunt. "Vota" autem "quae" in his Foederatis Statibus "ab aliis monialibus in monasteriis jam erectis emittuntur," habenda sunt "simplicia, excepto casu quo Rescriptum pro votis solemnibus emittendis ab Apostolica Sede obtinuerint" (Conc. Plen. Balt. II. a. 419). Eodem privilegio indigere

mihi quidem videntur illae quae vota tantum simplicia emittunt, in illis dioecesibus ubi Ordinarius harum etiam confessionem, *idque sub poena nullitatis absolutionis*, excipere vetat, nisi speciali ad id jurisdictione obtenta. *Mens* enim est S. Sedis, ut etiam erga moniales non stricte dictas ab Episcopis serventur ea, quae jure communi pro stricte dictis hac in re statuuntur (Vide meam Moralem, edit. 4ª, n. 1399, q. 2°.). Si quis igitur Ordinarius non stricte dictas hac in re stricte dictis fecerit pares, illis jus commune applicasse dicendus est, et eodem illae jure communi ac stricte dictae in Jubilaeo reguntur. Quare neque hae neque illae alium sibi, vi Jubilaei, eligere poterunt confessarium quam actu pro Monialibus approbatum.

2. Non tamen opus est, ut confessarius sit approbatus pro Monasterio cui adscripta est monialis a qua eligitur. Sufficit ut actu approbatus sit pro Monialibus in genere alicujus dioecesis, aut pro quolibet particulari ejusdem monasterio.

3. Praesentis sicut et proxime superioris Jubilaei Litterae clausulam habent, ut moniales eligere sibi possint confessarium ex *actu* approbatis pro monialibus. Quare praesenti Jubilaeo applicari haud posse videtur declaratio S. Poenit. 10 Mart. 1750, vi cujus semel approbatus pro monialibus (sive tanquam ordinarius sive tanquam extraordinarius) eligi potest, licet ejus jurisdictio cessarit, dummodo ob demerita quae ipsas confessiones con-

cernant, ab Ordinario non fuerit positive reprobatus.

4. Neque Religiosi, neque Moniales ad usum hujus privilegii superioris sui indigent licentia.

(16) Absolvendi ac dispensandi facultates.

1. His confessarius, ut supra (12) sub 5 dictum fuit, non nisi in actu confessionis uti potest.

2. Iisdem confessarius favore *ejusdem* poenitentis semel tantum ("*hac vice*") uti valet (S. Poenit. 1 Jun. 1869, et S. C. Indulg. 10 Jul. ejusdem anni).

3. Eas tamen adhibere potest favore poenitentis qui Jubilaeum jam consecutus est, at facultatibus istis nondum indiguit.

(17) Clausula: "in foro conscientiae dumtaxat."

Significat absolvendi facultates pro solo foro interno valere. Quare qui vi Jubilaei absolvitur, coram solo Deo, non vero hoc ipso pro foro externo absolutus habetur. Quamobrem Ordinarius subdito qui se a casu episcopali *publico* vi Jubilaei absolutum asserit, haud necessario credere tenetur. Dixi: "vi Jubilaei." Nam quod casus *papales* attinet, hac Jubilaei facultate non egent, confessarii quibus ab Episcopis Foederatorum Statuum, vi facultatum quas a S. Sede ad decennium aut quinquennium obtinent et quae ne in Ordinario quidem Jubilaeo suspenduntur, potestas facta est (ut fieri solet) absolvendi a

papalibus. Quare, nisi ab Episcopo aliter cautum sit, etiam pro foro externo a papalibus absolvere poterunt.

(18) Casus quos Ordinarii sibi reservarunt.

Etiam ab his, vi Jubilaei, confessarii, pro foro interno, absolvere possunt. Quare etiam eos qui matrimonium coram ministello contraxerunt; qui casus, si forte non in omnibus, certe in fere omnibus dioecesibus Foeder. Statuum, reservatus est. Haec absolutio, licet vi Jubilaei pro solo foro conscientiae valeat, in pene omnibus dioecesibus Foeder. Statuum, *de facto*, etiam pro foro externo, et quidem ad omnem effectum, valet: paucae enim

etiamnum sunt dioeceses in quibus poenitentes qui in hunc casum inciderunt, absolutioni in foro externo aut publicae poenitentiae subjacent.

(19) Facultas commutandi vota.

Cum Episcopis Foed. Stat. a S. Sede facta sit potestas dispensandi, ex rationabili causa, in votis simplicibus castitatis et Religionis (intrandae scilicet), et haec facultas ab ipsis communicari possit sacerdotibus omnibus in ipsorum dioecesibus laborantibus, exceptio, de qua in Brevi, non tenebit eos quibus Episcopi hanc suam potestatem subdelegarunt. Cave tamen ne concessam tibi, durante Jubilaeo, putes facultatem commutandi vota, licet sim-

plicia tantum, quae in Congregationibus religiosis emittuntur, de quibus vide Moralem nostram, Edit. 4ª, n. 1205 sub VI.

Advertant confessarii quibus ab Episcopis nostris non esset facta facultas dispensandi a votis castitatis et Religionis, vi Jubilaei haec vota commutari posse, si vel una careant ex conditionibus quae requiruntur ut reipsa reservata dici possint. Has conditiones vide, si lubet, in nostra Morali n. 392, q. 3°.

(20) FACULTAS DISPENSANDI AB IRREGULARITATE.

Ab una tantum irregularitate, *vi Jubilaei*, confessarii dispensare valent, ab ea nimirum quae ob censurae alicujus violationem contracta

est (Vide Moralem nostram n. 1771, 1772). Oportet autem ut haec occulta sit. Dico: *vi Jubilaei*: nam etiam hic valent ea quae supra sub (17) de Episcoporum nostrorum facultatibus animadvertimus.

(21) Casus in laudata Bulla excepti.

Quatuor in Bulla: *Sacramentum Poenitentiae*, statuuntur.

a. Confessarii prohibentur absolvere poenitentes ad turpia in confessione (occasione confessionis, etc.) sollicitatos, § 2.

b. Sanctae Sedi reservatur crimen eorum qui innoxios sacerdotes apud ecclesiasticos judices falso sollicitationis insimulant, vel sceleste procurant, ut id ab aliis fiat, § 3.

684273

c. Sacerdoti cuilibet, extra extremae necessitatis casum, omnis facultas et jurisdictio ad sacramentales confessiones personae complicis in peccato turpi contra sextum decalogi praeceptum commisso, excipiendas adimitur, § 4.

d. Excommunicatio major latae sententiae Romano Pontifici *specialissimo modo* reservata, infligitur iis qui ausi fuerint absolvere complicem in peccato turpi, § 4. Quibus conditionibus Episcopi Foed. Stat. vel alii ab ipsis ad hoc specialiter deputati, etiam durante hoc Jubilaeo, ab hac censura absolvere valeant, vide Moralem nostram, Tom. I. p. lxxi., nota 2, sub b, vel Conc. Plen. Balt. II. p. CXLVI. Decr. I.

Postquam praecedentia typis jam excusa fuerant, ad manus pervenit Fasciculus CLIII *ephemeridis "Acta S. Sedis," continens declarationes S. Poenitentiariae, diei* 25 *Martii a. c., quibus ea confirmantur quae in hoc opusculo trado ex declarationibus circa Jubilaeum a*[d] 1879. *En textum declarationum.*

Ex S. Poenitentiaria Apostolica.

Sacra Poenitentiaria infrascriptas declarationes, iam alias editas occasione Iubilaei anno 1879 *indicti, etiam pro Iubilaeo vertentis anni* 1881 *de mandato SSmi Domini Nostri Leonis Papae XIII renovat atque confirmat.*

I. Ieiunium pro hoc Iubilaeo consequendo praescriptum adimpleri posse etiam tempore quadragesimae, dummodo fiat extra dies in Litteris Apostolicis exceptos et

adhibeantur cibi tantum esuriales, vetito usu, quoad qualitatem ciborum, cuiuscumque indulti seu privilegii etiam Bullae Cruciatae. *

II. Christifidelibus cum Capitulis, Congregationibus, Confraternitatibus nec non cum proprio Parocho aut Sacerdote ab eo deputato Ecclesias pro lucrando Iubilaeo processionaliter visitantibus, applicari posse ab Ordinariis Indultum in Litteris Apostolicis iisdem Capitulis, Congregationibus etc. concessum.

III. Una eademque Confessione et Communione non posse satisfieri praecepto paschali et simul acquiri Iubilaeum.

IV. Iubilaeum quoad plenariam Indulgentiam, bis aut pluries lucrifieri posse, iniuncta opera bis aut

* Vide Notam pag. 36. *N. edit.*

pluries iterando; semel vero id est prima tantum vice, quoad favores eidem Iubilaeo adiunctos, nempe absolutiones a censuris et casibus reservatis, commutationes aut dispensationes.

V. Ad iniunctas visitationes exequendas designari posse etiam Cappellas et Oratoria, dummodo sint publico cultui addicta et in iis soleat Missa celebrari.

VI. Visitationes ad lucrandum Iubilaeum indictas, dummodo praescripto numero fiant, institui posse pro lubitu Fidelium sive uno, sive diversis diebus.

VII. In hoc etiam Iubilaeo locum habere, sine ulla exceptione, resolutiones dubiorum ab ipsa S. Poenitentiaria pro Ordinariis Italiae editas sub die 1 Iunii 1869.

Contrariis quibuscumque non obstantibus.

Datum Romae in Sacra Poenitentiaria die 25 Martii 1881.

A. Card. Bilio,
Poenitentiarius Maior.

Hip. Can. Palombi,
S. Poenitentiariae Secretarius.

Ex S. Poenitentiaria pro Iubilaeo Anni 1886.

Sacra Poenitentiaria de mandato SSmi D. N. Leonis PP. XIII. sequentes declarationes edit pro Iubilaeo huius anni 1886.

I. Ieiunium pro Iubilaeo consequendo praescriptum adimpleri non posse diebus stricti iuris ieiunio reservatis nec diebus quatuor temporum per annum et nisi adhi-

beantur cibi esuriales, vetito usu circa qualitatem ciborum cuiuscumque indulti seu privilegii etiam bullae Cruciatae. In iis vero locis ubi cibis esurialibus uti difficile sit, Ordinarios posse indulgere ut ova et lacticinia adhibeantur, servata in caeteris ieiunii ecclesiastici forma.

II. Christifidelibus cum capitulis, congregationibus, confraternitatibus, collegiis nec non cum proprio parocho aut sacerdote ab eo deputato ecclesias pro lucrando Iubilaeo processionaliter visitantibus, applicari posse ab Ordinariis indultum in litteris apostolicis iisdem capitulis, congregationibus etc. concessum.

III. Una eademque confessione et communione non posse satisfieri praecepto paschali et simul acquiri Iubilaeum.

IV. Iubilaeum quoad plenariam indulgentiam bis aut pluries ac-

favores, nempe abs
suris et a casibus
mutationes aut dis
V. Ad iniunctas
equendas designari
pellas et oratoria,
publico cultui add
leat Missa celebrari
VI. Visitationes
Iubilaeum indictas,
scripto numero fian
pro lubitu fideliun
diversis diebus.
VII. Posse lucra
qui conditiones pra
in una dioecesi part

teras apostolicas concessis cum iis qui petunt absolvi et dispensari, sed nolunt adimplere opera iniuncta et lucrari Iubilaeum.

Datum Romae in sacra Poenitentiaria die 15 Ianuarii 1886.

RAPHAEL CARD. MONACO LA VALLETTA,
MAIOR POENITENTIARIUS.

Hyppolitus Can. Palombi,
Secretarius.

1945